

DAT DOET DE DEUR DICHT!

Komedie in vier bedrijven

door

ARIS BREMER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DAT DOET DE DEUR DICT!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ARIS BREMER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2014 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

APPIE “TOTAAL” - ca 35 jaar, middenstander met tegenslag

ANTJE VERHEUL - ca 55 jaar, “malle Antje”, dwars dorpsfiguur

FRIDA - ca 30 jaar, frisse politieagente

LODEWIJK PRIEM - ca 50 jaar, manipulerende locoburgemeester

LIEVE PRIEM - ca 45 jaar, ontevreden dame

MINOES PRIEM - ca 20 jaar, vlinderachtige studente

ROGIER RAMMENS - ca 45 jaar, slinkse zakenman

BEA BIESHEUVEL - ca 45 jaar, zeer principieel raadslid

MARIS - ca 60 jaar, foute commissaris van politie

DE DAME / DE KLUSJESMAN / DE HARDLOPER - deze drie personages worden gespeeld door één persoon m/v

DECOR:

Aan de rand van een parkje in een deftige buurt van een provincieplaatsje (Amerlingen of naar keuze eigen woonplaats) staat een wat protserige villa. We zien van de gevel in elk geval rechtsachter een voor de voordeur een bordes met enkele treden met daarnaast een raampartij met dichte vitrage. Links van dat bordes een hekwerk waarachter een tuin. Langs dit hekwerk loopt een straatje naar de parkingang links voor. Aan dit pad staat links midden, voor uitbundige rozenbottelstruiken, een zitbank. Midden en voor is een grasperk of een laag bloembed.

EERSTE BEDRIJF

Een zomerochtend. Vogels zingen. Het harde geluid van een deur die dichtgeslagen wordt. Vogels vliegen kwetterend op. Licht. APPIE staat moedeloos op het bordes voor de nu dichte voordeur. Hij gaat wat sjofel gekleed, draagt pet of hoed op zijn hoofd, in zijn

handen heeft hij een kussen.

APPIE: Dat... doet... de deur... dicht! *(keert, daalt af, sjokt met het kussen voor zijn buik naar de bank links, stopt, kijkt omhoog, doet zijn pet af, bekijkt die, schudt het hoofd, kijkt nog eens omhoog)* Zijn verdorie die beesten ook nog tegen me. *(gaat zitten, veegt met een zakdoek de vogelscheet weg)* Ha. Alle zegen komt van boven, zeggen ze. Nou niet bij Appie.

ANTJE: *(duikt op vanachter de bank)* Appie!

APPIE: *(iets geschrokken)* Hé Antje. Wat doe jij daar?

ANTJE: Wat denk je? Struikrovertje spelen. Je geld of je leven!

APPIE: Doe m'n leven dan maar, geld heb ik niet.

ANTJE: Weet ik toch. *(lachend)* Hé, man, wat zie jij er beschetten uit.

APPIE: Die rotvogels moesten mij natuurlijk weer hebben.

ANTJE: Kom, kom, het was er maar ééntje.

APPIE: Maar die ene scheet wel precies op m'n kop.

ANTJE: Goed dat je 'n pet op had.

APPIE: Laat zo'n beest op het gras schijten, doen de koeien ook.

ANTJE: Wees jij nou maar blij dat de koeien niet vliegen.

APPIE: Blij? Ik ben totaal niet blij.

ANTJE: O nee?

APPIE: Antje, ik weet niet meer hoe ik verder moet. Je weet dat de gemeente me uit m'n winkel uit heeft geschopt en nou... nou ja...

ANTJE: Wat nou?

APPIE: Ik moet nou de deuren langs en dat is eigenlijk niks voor mij. Ik ben winkelier, geen venter.

ANTJE: Je had het nooit zover moeten laten komen.

APPIE: Ze hebben me gewoon overdonderd.

ANTJE: Bedonderd zal je bedoelen.

APPIE: Die kleine lettertjes hè.

ANTJE: Koop dan ook 'ns 'n bril, sufferd. Of was bij mij gekomen dan had ik er wel 'n stokje voor gestoken.

APPIE: Welk stokje dan? Jij zit niet in het college. Jij bent niet in de raad gekozen. Ik dacht, ik red me wel. Winkel weg, ga ik toch maar venten. Kom ik ook nog 'ns buiten.

ANTJE: Waar jouw vogeltjes fluiten. *(pakt zijn pet, spuugt op de besmeurde plek en poetst)*

APPIE: En nou, Antje, weet je, ik had zo'n mooi handeltje op de kop getikt. Beddengoed. Mooi spul. Heel voordelig. Uit een faillissement. Opgekocht van wat er van de koopsom na afbetaling van de hypotheek overbleef

ANTJE: Wat mopper je dan? *(geeft de pet terug)*

APPIE: Alles is in beslag genomen. De hele handel. 's Morgens om zes uur stonden ze voor m'n deur. Ik heb één kussen weten te

redden. *(legt het kussen naast hem)* Ga zitten.

ANTJE: Dank je. *(gaat op het kussen zitten)* Maar hoezo is er beslag gelegd, Appie? Had je geen vergunning ofzo?

APPIE: Natuurlijk had ik een vergunning. Voor een heel jaar. Kostte me ook nog scheppen geld. Leges dit, leges dat, ik sponsor in m'n eentje zo'n beetje de totale gemeente. Maar...

ANTJE: Maar...?

(Van links komt de HARDLOPER hollend op, stopt dan, doet op enige afstand wat rekoefeningen, luistert stiekem)

APPIE: 't Is niet geldig, zeiden ze. Er mankeerde een handtekening.

ANTJE: Ongelooflijk! Je zou die luie ambtenaren ook van achter hun bureau slepen en met hun neus...

APPIE: Nee! Nee, het was hun schuld niet. Het had alle stempels van alle ambtenaren, daar zag dat papier zwart van. Nee... eh *(blik op de "hardloper")*... de loco... je-weet-wel...

ANTJE: *(luid)* De loco?! Dat minne Rotary-mannetje!

APPIE: Stil 'n beetje, ik heb al problemen genoeg.

ANTJE: Je had Priem dus tegen. *(knikt naar de voordeur)*

APPIE: Zijn handtekening ontbrak en hoe jij ook over hem denkt, hij is de persoon die de lakens uitdeelt.

ANTJE: En die lakens, dat waren die van jou?

APPIE: 't Waren helemaal geen lakens. 't Waren kussens zoals deze enne... bijbehorende dekbedhoezen. Alles is in beslag genomen. Behalve dit ene kussen dus, daar sliep ik op. Heb je gezien wat prachtspul dat is.

ANTJE: Prachtig ja. En lekker zacht aan de billen. Maar doe dan ook wat! Bel bij hem aan! Eis zijn handtekening!

APPIE: Ik heb net aangebeld.

ANTJE: En? Was hij thuis? *(LIEVE gluurt naar buiten)*

APPIE: Weet ik niet. Zij kwam aan de deur en smeed die voor m'n neus dicht.

ANTJE: Ik hoorde de dreun. Ja, zijn echtgenote, dat is me er eentje!

APPIE: Ja, je zal er twéé van hebben. Hij mag dan overal in zitten, zij zit overal àchter en is overal tegen.

ANTJE: Achter de vitrage en tegen de ruit met haar neus. Ik zie haar gluren.

APPIE: Zij wil mij hier niet zien, maar waarom kijkt dat mens dan?

ANTJE: Weet je, wat ik denk, Appie, ze wil jou in haar ledikant lokken.

APPIE: Doe niet zo gek.

ANTJE: Lieve Priem verslindt mannen.

APPIE: Antje, ik geloof daar niks van.

ANTJE: Ik overdrijf natuurlijk, maar ze heeft een donkere kant als het om seks gaat.

APPIE: Daar weet ik allemaal niet hoor. Wat ik wel weet is dat ze mij

hier weg wil hebben. En zo'n zwetend lijf als van die uitslover daar, nou die wil ze vast ook niet zien. *(wijst naar de hardloper)* Hoe noemde ze het ook weer.... O ja, ik zou haar... *(met nadruk)* ... territorium niet respecteren.

ANTJE: Haar territorium? *(De hardloper stopt met de rekoefeningen, gaat ontspannen naar links, treuzelt dicht bij een struik om meer te kunnen horen)*

APPIE: Beesten hebben een territorium. Honden bijvoorbeeld. Honden pissen links en rechts om hun territorium vast te leggen. *(kijkt naar de hardloper)* Wat doet die uitslover daar nou toch?

ANTJE: *(luid tot de hardloper)* Hé, wat doen we daar? Wildplassen zeker? Doe dat maar thuis, ja! *(de hardloper gaat snel links af)* Territorium, zeg je?

APPIE: Ja, maar... het park is toch niet haar territorium. Wat moet ik nou? Ook mijn territorium vastleggen. Hier bijvoorbeeld. Maar als ik dat doe, of jij, dan worden we op de bon geslingerd. Voor wildplassen. Zeker weten. Trouwens, wat deed jij eigenlijk net achter die bosjes?

ANTJE: Niet wat jij denkt, Appie. Ik plas niet wild. Ik pluk alle dagen rijpe rozebottels. Voor sap, voor jam. Zonder vergunning! Ha! *(naar links)* Sufferd die ik ben, heb ik vergeten iets mee te nemen om ze in te doen. Hé, Appie, probeer jij dat ene kussen nou maar te verkopen. *(wijst naar de zaal)* Hier. Klanten genoeg.

APPIE: Die zijn hier toch niet om inkopen te doen.

ANTJE: Maar jij bent hier wel om te verkopen. Succes! *(links af)*

APPIE: Dank je wel. *(staat op, kijkt de zaal in, slikt)* Nou Appie, daar gaat-ie dan. *(demonstratief met het kussen naar middenvoor, op de toon van een marktkoopman)* Ja, dames en ook heren, mag ik effe? U hebt allemaal wel 'ns gehoord van de uitdrukking: Pluk de dag. Maar ik zou zeggen: "Pluk de nacht!" Pluk de nacht, dames en ook heren! Want Appie Totaal presenteert vandaag... *(houdt het kussen hoog)* Een droomkussen voor een droomprijs! Een droomkussen vol met echt natuurlijk droomdons. Alleen vandaag dit droomkussen tegen een beddenbodemprijs! *(Hij loopt met het kussen de zaal in. Hij richt zich tot enkele personen in het publiek, uiteraard staat het hem vrij improviserend te reageren op de reacties. Voorbeeldtekst:)*

Mevrouwetje, leg uw koppie nou 'ns op dit kussen. Is dat lekker of is dat lekker? Mevrouwetje, op dit kussen wordt u nog mooier wakker dan u al bent! *(Van links komt in uniform de jonge agent Frida op)* Of u laat uw echtgenoot er op slapen en u wordt wakker gekust door de meest uitgeslapen man in Amerlingen en omstreken... Ja, op dit kussen gaat u of uw echtgenote genieten voor nog geen vijftien eurootjes... *(APPIE richt zich tot een andere man in het*

publiek. Uit de voordeur komt LIEVE op, in een chique peignoir stevent ze op FRIDA af) Meneer, u ziet er uit als iemand die wel 'ns over andere vrouwen droomt. Meneer! Voor slechts vijftien schamele eurootjes droomt u op dit zachte kussen van de zachte kussen van.....

LIEVE: *(luid tot FRIDA)* Agent!! Eindelijk!

FRIDA: Mevrouw?

LIEVE: Doe iets aan deze afschuwelijke herrie!

APPIE: *(kijkt om)* Haar kussen lijkt me meer een nachtmerrie!

LIEVE: Maak een eind aan die hinder, agent!

APPIE: Kan je nog beter een cactus zoenen. *(terug naar podium)*

FRIDA: Was dit waarvoor u belde, mevrouw?

LIEVE: Ja, en ook nog voor zo'n zwetende renner die mijn hekwerk molesteerde. Dit soort volk toont geen enkel respect voor mijn territorium. En hij daar, alle dagen vent die vent zijn troep hier uit.

APPIE: Troep? 't Is eerste klas waar!

LIEVE: Hij ruïneert mijn rust.

FRIDA: Kom, kom, mevrouw, dat lijkt me nogal zwaar uitgedrukt.

LIEVE: Ik overdrijf niet, agent. Vanwege mijn migraine moet ik vaak rust nemen maar deze proleet maakt dat onmogelijk. *(haalt mobieltje tevoorschijn)* Maar ik bel mijn man wel. En zo nodig de commissaris.

FRIDA: *(tot APPIE)* Meneer, u vent dus zonder geldige vergunning.

APPIE: Ik ben geen meneer, ik ben Appie.

FRIDA: Antwoord toch maar, Appie.

APPIE: Ik heb wel 'n vergunning maar er mankeert nog één krabbel.

FRIDA: Oei. Dan lijkt het document me ongeldig en bent u in overtreding. Ik moet tot mijn spijt wel beslag leggen op uw koopwaar.

APPIE: Maar dit kussen is het enige wat ik nog heb. Commissaris Maris heeft m'n overige handel ingepikt.

LIEVE: *(in de telefoon)* Lodewijk! Hij is hier weer!

APPIE: Waarom zitten die hoge Pieten me toch altijd dwars. Eerst hebben ze m'n winkeltje onteigend. Ze hadden het zogenaamd nodig, het aanpalende raadhuis moest weer 'ns verbouwd.

LIEVE: *(in de telefoon)* Dit is belangrijker dan die vergadering van je! En heb je de klusjesman al gebeld?

APPIE: Zie je, mijn pand was brandgevaarlijk, dat zeiden ze, en ik had geen vergunning voor dit en voor dat en ik mocht niks meer op de stoep zetten...

LIEVE: De klusjesman? Voor de deur natuurlijk.

APPIE: Broodroof was het, agent.

LIEVE: De voordeur! Die klemt!

APPIE: Laat me nou gewoon m'n gang gaan.

LIEVE: *(tot APPIE)* Nee, nee. Nee! *(in de telefoon)* Ja! Er is politie maar die is veel te soft! Dus kom! *(beëindigt gesprek)*

APPIE: Straks lopen die mensen weg.

FRIDA: Zonder vergunning mag u niet venten. Het kussen, kom meneer, ik doe dit liever ook niet maar... *(pakt het kussen af)*

APPIE: Ik vent niet. Ik breng een boodschap! *(pakt het kussen terug)*

FRIDA: 'n Boodschap?

APPIE: Ja! Pluk de nacht!

FRIDA: *(glimlacht)* Bent u van de middernachtszending of zoiets?

LIEVE: *(tot FRIDA)* Jij bent hier kennelijk nog niet zo lang gestationeerd?

FRIDA: Nog maar een week, mevrouw.

LIEVE: Dan weet je misschien nog niet dat deze gemeente al een tijd zonder burgemeester is. Mijn man is zolang loco.

FRIDA: Loco?

APPIE: Loco, loco, nou en of.

LIEVE: Wat ik zeg. Loco.

FRIDA: Ah. Locoburgemeester.

APPIE: Wat dacht je dan, locomotief?

LIEVE: Houd je er buiten, weerzinwekkend sujet.

APPIE: Nou ja, locomotief? Sporen doet-ie in elk geval niet. Hij zet niet eens z'n handtekening op mijn vergunning.

LIEVE: Omdat ik daarop tegen was. Zo, dan weet u dat ook maar.

APPIE: Antje heeft dus gelijk.

FRIDA: Antje?

APPIE: Over mevrouw hier. Antje zei, als mevrouw haar broek niet uit heeft, heeft ze 'm in elk geval wel aan.

LIEVE: Wat wil jij insinueren, klaploper?

APPIE: Ik insemineer niks.

FRIDA: Ik zou maar wat inbinden, meneer. *(pakt het kussen weer af)* En wat meer respect tonen.

APPIE: Dit is mijn kussen! *(pakt die weer terug)*

FRIDA: U hebt geen ventvergunning. Het spijt me.

APPIE: De gemeente kan me toch tot die vergunning rond is... hoe noem je dat... gedogen?

LIEVE: Absoluut niet!

FRIDA: Mevrouw heeft gelijk, ben ik bang. Ik ga dit met de commissaris overleggen. U beiden hoort er nog van. *(links af)*

LIEVE: Slappeling. Dat noemt zich de arm der wet. *(tot APPIE)* Maar mijn man en de commissaris kennen elkaar van de Rotary, dus...

APPIE: O, de Rotary. Ja, ze wilden mij er wat graag bij hebben, ze hebben wat aan m'n kop gezeurd, maar ik heb wel wat anders te doen. Werken bijvoorbeeld. In mijn geval is dat venten nu ik geen winkel meer heb. Mevrouw, wees niet bang, ik ga nu elders venten.

LIEVE: Laat ik je hier nooit meer zien!

APPIE: Dat kan ik niet beloven. *(met zijn kussen naar links)* Pluk de nacht! Pluk de nacht! *(komt daar LODEWIJK tegen die wat onvast van links op komt)* Goeiemorgen, loco, loco!

LODEWIJK: Eh...

APPIE: Ik verlaat nu uw territorium.

LODEWIJK: O... mijn wat?

LIEVE: Lodewijk!

LODEWIJK: Ja, lieve?

LIEVE: Praat niet met die man!

APPIE: Pluk de nacht! Slaap zacht! Appie houdt getrouw de wacht.... *(links af)*

LODEWIJK: *(naar LIEVE)* Wat is hier aan de hand, waarom roep je mij uit die vergadering? Daar moet je toch wel een goede reden voor hebben.

LIEVE: Die reden loopt daar net weg.

LODEWIJK: Wie?

LIEVE: Die Appie Totaal weer! Dat soort lui heeft geen greintje respect voor mensen als ik en jij.... *(ruikt aan zijn mond)* Jij had een vergadering, zei je?

LODEWIJK: Wat?

LIEVE: Jij had een vergadering?

LODEWIJK: O. Ja. Natuurlijk. Ik had een vergadering.

LIEVE: In de Vergulden Leeuw zeker?

LODEWIJK: Eh... ja. Zolang de verbouwing van de raadzaal niet klaar is vergadert de raad daar, dat weet je.

LIEVE: Waarover?

LODEWIJK: Waarover wat?

LIEVE: Je vergadert toch altijd ergens over.

LODEWIJK: Natuurlijk. Natuurlijk. Vanmorgen is er bijvoorbeeld...

LIEVE: ...vooral veel alcohol genuttigd. Dat is te merken. *(pakt hem bij de arm, leidt hem naar de voordeur)* Luister, Lodewijk, dit is een agendapunt voor je volgende vergadering... *(LODEWIJK struikelt bijna. Van links komt ANTJE op met een mandje of emmertje. Van enige afstand volgt ze het tafereel)*

LODEWIJK: Ja, lieve...

LIEVE: Pas op, je valt bijna.

LODEWIJK: Waarover?

LIEVE: Wat maakt het uit waarover je valt.

LODEWIJK: Agendapunt, zei je... Waarover?

LIEVE: Een totaal ventverbod.

LODEWIJK: Welke vent wil je verbieden?

LIEVE: Die zot van een Appie natuurlijk! *(beiden af door de voordeur)*

ANTJE: Ha! 't Is ook net een roofvogel met haar prooi. Wat een

kapsonesmens! Appie verbieden te venten? Daar gaat Antje 'n
 stokje voor steken. Met alle respect. Ha! *(ze ziet van links ROGIER
 opkomen, de wat patserige zakenman heeft een map bij zich; hij is
 in druk gesprek met de in degelijk zwart geklede BEA, raadslid
 namens een uiterst behoudende partij)* Dit wordt interessant. Antje.
 Hup! Achter de rozenbottels! *(duikt weg achter de struiken)*
 ROGIER: We moeten dit slim spelen, Bea. En verdomd snel ook.
 BEA: Als u nog een keer vloekt ben ik weg!
 ROGIER: O, vloekte ik? Sorry, schatje.
 BEA: En ik ben al helemaal geen schatje. Bovendien weiger ik deze
 zaak een spel te noemen. De gang van zaken om de verbouw van
 de raadzaal is een lastig dossier, meneer Rammens.
 ROGIER: Asjeblieft, hou nou 'ns op met "meneer Rammens" . Het is
 Rogier. Zullen we er even bij gaan zitten. *(hand op haar rug, wijst
 op de bank)*
 BEA: *(schudt de hand weg)* Als u zich maar niets in uw hoofd haalt.
 ROGIER: Hoe bedoel je? *(gaat zitten)*
 BEA: U bent getrouwd.
 ROGIER: Maar jij niet.
 BEA: Voor onze partij is het huwelijk een heilige zaak, ook het
 huwelijk van een ander. Die dient men te allen tijde te respecteren.
(gaat op veilige afstand zitten) Waarom wilt u juist hier praten?
 ROGIER: Hier luistert niemand mee. Alhoewel... *(kijkt naar links,
 zucht)* Nee, zij altijd! Ik kan m'n kop niet buiten de deur steken of...
*(van links komt ondertussen de DAME op, ze draagt een klein
 hondje, loopt naar de bank, gaat tussen BEA en ROGIER zitten,
 aait het beestje. Korte stilte)*
 BEA: Wat een alleraardigst beestje, mevrouw.
 ROGIER: Alleraardigst? Het beest stinkt een uur in de wind.
 BEA: Foei! Zoiets zeg je niet!
 ROGIER: Ook niet als het wel waar is?
 BEA: Het gaat om respect. Elk schepsel is uniek en verdient respect.
 ROGIER: Dit is geen schepsel. Dit is een vuile haarbal. *(De dame
 staat verontwaardigd op, gaat naar links)*
 BEA: Wat een respectloze opmerking!
 ROGIER: Maar het heeft wel resultaat, we zijn weer onder ons. *(de
 dame zet uiterst links het hondje op de grond)* Welja, laat het
 mormel de boel er maar onder schijten.
 BEA: Wat wil je, de natuur moet zijn loop hebben.
 ROGIER: Kijk, Bea, dat van die natuur en dat van die loop... *(schuift
 dichterbij)* dat ben ik nou 'n keer helemaal met je eens.
 BEA: *(schuift wat weg)* Ik heb het daarbij dus over de natuur van die
 hond.
 ROGIER: Maar wat over de natuur van die dame? *(de dame gaat met*

hond links af) Die trut laat de drol liggen! Dat vind ik nou weer respectloos. Maar nu wij...

BEA: Waarom wilde u een gesprek en waarom hier?

ROGIER: Alles is beter dan de Vergulden Leeuw, toch?

BEA: O ja. De Vergulden Leeuw is een bezoeking. De drankduivel zoekt er wie hij zal verslinden. Ik mag hopen dat de raadzaal snel opgeleverd gaat worden.

ROGIER: Snel opgeleverd? Vergeet het. Ze zijn nog maar net met de sloop begonnen. Verkeerde planning. Verkeerde architect. Verkeerde aannemer. En vooral een verkeerde locoburgemeester. Jij was een veel geschiktere loco geweest, Bea.

BEA: Ach... Priem zat het langst als wethouder.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto